

УДК 004.738.5-057.875:378.4(045)

DOI: 10.18372/2073-4751.69.16815

Іванкевич О.В., к.т.н.,
orcid.org/0000-0002-7999-4970,
Сураєв В.Ф.**ВИКОРИСТАННЯ РОЗПОДІЛЕНИХ БАЗ ДАНИХ СУЧАСНИХ
МІЖНАРОДНИХ НАУКОМЕТРИЧНИХ СИСТЕМ З ВІЛЬНИМ ДОСТУПОМ
ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ТА ЗБІЛЬШЕННЯ НАУКОМЕТРИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ
НАУКОВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОГО АВІАЦІЙНОГО УНІВЕРСИТЕТУ****Національний авіаційний університет**

ntb@npp.nau.edu.ua

Постановка проблеми

На сьогоднішній день проблема наукової комунікації для вчених Національного авіаційного університету (НАУ) є дуже актуальною. Серед завдань наукової комунікації – оперативність розповсюдження результатів наукової діяльності дослідників НАУ, збільшення їхньої присутності у світовому академічному просторі, зняття бар'єрів або навіть ізольованості на шляху до академічної спільноти, важливість обміну думками та багато іншого, що сприяє розвитку сучасної науки, яка наразі повністю перейшла у глобальні мережі [1]. За даними індексів цитування учених України та імпаکت-факторів вітчизняних журналів ("Science Citation Index", "Social Sciences Citation Index", "Arts & Humanities Citation Index", "Journal Citation Reports" (JCR), "Essential Science Indicators" (ESI) та базою даних Scopus (Elsevier) з 20 назв видань НАУ, зареєстрованих у переліку фахових видань ВАК України, жоден не має імпакт-фактор (показник у світі рейтингів наукових журналів світу), вищий за одиницю. Публікації наших учених залишаються відомими вкрай вузькому колу, а механізми оприлюднення результатів досліджень – неефективні. Наклади друкованих журналів не перевищують, як правило, 50-100 примірників, а механізм їх розповсюдження незрозумілий. Мають місце журнали, що не надають свої випуски навіть до Науково-технічної бібліотеки (НТБ) НАУ. Таким чином, значна кількість наукових публікацій учених НАУ (від 5 до 20 тисяч на рік!) залишаються невідомими не лише світовій, а

часто й вітчизняній науці. Ситуацію дещо покращило створення порталу наукової періодики НАУ (<http://jrn1.nau.edu.ua>), порталу конференцій НАУ (<http://conference.nau.edu.ua>), та наявність повних текстів статей на сайті Національної бібліотеки України імені В. Вернадського (<http://www.nbuv.gov.ua/portal/>) та у інституційному репозиторії НАУ (<https://er.nau.edu.ua>), але відсутність архівів більшості видань та нерегулярність публікації журналів та матеріалів конференцій ускладнюють отримання релевантних результатів, а головне, статті не індексуються світовими пошуковими системами, і лишаються невідомими [1-3]. Отже, питання ефективної наукової комунікації та підвищення таким чином авторитету науки НАУ в Україні та у світі, інтеграції української академічної спільноти до світової лишається надзвичайно важливим та актуальним.

Електронні архіви НАУ

Один з шляхів підвищення ефективної наукової комунікації НАУ – створення повних архівів наукових журналів та конференцій, що будуть містити метадані для індексації світовими наукометричними системами [4] на основі порталів "Наукова періодика НАУ" [5,6] та "Наукові конференції НАУ" [7]. Роботи, що було опубліковано не в НАУ можна розміщувати у інституційному репозиторії НАУ erNAU [4], що також підтримує використання мета-даних за міжнародним стандартом Dublin Core (Дублінське ядро – словник основних понять, призначений для уніфікації мета-даних для опису щонайширшого діапазону

ресурсів). Наразі вводом архівів та індексацією наукових журналів НАУ у наукометричних системах займаються співробітники бібліотеки НАУ. Однак швидкість роботи значно збільшиться, якщо до вводу архівів приєднаються й самі редакції наукових журналів НАУ. При вводі архівів існує проблема – не усі випуски журналів буди збережені редакціями до сьогодняшнього часу не тільки у електронному, але й у паперовому вигляді. Відтак навіть закупівля у НТБ НАУ книжкового сканеру у найближчий час не зможе виправити цю проблему.

Наукометричні профілі НАУ

Інший шлях підвищення авторитету науки НАУ в Україні та у світі – створення кожним науковцем НАУ наукометричних профілів у основних наукометричних базах даних та системах ідентифікації науковців. Сьогодні кожний автор наукових статей повинен мати власний бібліометричний профіль в існуючих бібліометричних і наукометричних системах, контролювати відображення власної активності в цих системах з тим, щоб підвищувати свою інтелектуальну капіталізацію, працювати на підвищення конкурентоспроможності НАУ й України. Наукометричні профілі в окремих базах даних формуються автоматично при опублікуванні автором навіть однієї статті (Author ID в Scopus), в інших – створено спеціальні інструменти об'єднання й коригування даних автора (Google Scholar, ORCID, eLibrary, ResearchGate, Publons, тощо). Профілі мають бути завершені, в них повинні бути представлені усі значущі праці науковця, бо інакше – це тільки антиреклама як науковцю, так і НАУ.

ResearchGate – глобальна мультидисциплінарна соціальна мережа вчених – це інтерактивний простір для створення індивідуального номера ResearchID і бібліометричного профілю. ResearchID може містити дані про інститутські об'єднання, дослідні сфери, а також список публікацій автора. Інформація про публікації з Web of Science міститиме дійсні відомості про цитування (оновлюється щотижня) і прямі

посилання на записи-джерела. Після додавання публікацій у профіль ResearchID індивідуальний номер ResearchID буде автоматично прив'язаний до публікацій автора у Web of Science, тобто буде створено пряме посилання із запису Web of Science на профіль ResearchID [2].

Для авторів, які опублікували більше однієї статті, у Scopus створюються індивідуальні облікові записи – профілі вчених з унікальними ідентифікаторами авторів (Author ID). Ці профілі надають таку інформацію, як варіанти імені автора, перелік місць його роботи, кількість публікацій, період публікаційної активності, галузі досліджень, посилання на основних співавторів, загальну кількість цитувань на публікації автора, загальну кількість джерел, на які посилається автор, індекс Гірша автора тощо. БД надає користувачам можливості використання унікальних ідентифікаторів авторів для формування пошукових запитів і налаштування сповіщень (електронною поштою або RSS) щодо змін у профілях авторів.

ORCID (Open Research and Contributor ID) – реєстр унікальних ідентифікаторів учених усього світу, який інтегрований у багато міжнародних наукометричних баз даних, платформи для електронних журналів, різні системи ідентифікації та збору, зберігання й експортування метаданих про наукову діяльність фахівців. Простіше кажучи, ORCID доповнює/замінює прізвище та ім'я автора набором цифр. Таким чином вирішуються такі проблеми ідентифікації: помилкове, неправильне написання ПІБ ученого; неправильний автоматичний або ручний переклад ПІБ на інші мови; проблема однакових прізвищ учених.

Тобто ORCID потрібен для функціональної сумісності, узгодження особистості окремого вченого з його науковою діяльністю (публікація статей, робота в наукових установах, участь у грантах тощо). Разом з ID ORCID учений отримує унікальний обліковий запис, у якому зберігається список його публікацій, доступ до яких можна швидко надати роботодавцю

або редакції наукового журналу. Науково-дослідні установи, фонди, наукові співтовариства, бібліотеки за допомогою ID ORCID автора можуть швидко й точно отримати актуальну інформацію про його наукову діяльність. Наразі реєстром унікальних ідентифікаторів ORCID користуються такі наукометричні бази, як Scopus (Elsevier) і Web of Science (Thomson Reuters), організація CrossRef.

Універсальною платформою для створення бібліометричних профілів, яка не має рівних за видовим, галузевим, географічним і мовним охопленням публікацій, є вільнодоступна система Google Scholar [8]. Завдяки такому охопленню бібліометричні показники в профілях на цій платформі статистично достовірніші, ніж у випадку використання комерційних платформ Scopus і Web of Science [2].

Ще одна відмінна риса платформи Google Scholar – використання концептуально інших принципів формування індексу документів. Цей продукт індексує не тільки доступні у Web друковані наукові видання, а й веб-сторінки та сегменти сайтів наукових установ і освітніх закладів, особисті сайти дослідників, онлайнві видавничі платформи, інші спеціалізовані веб-ресурси. Наразі бібліометрична платформа Google Scholar є єдиною пошуковою системою, яка обробляє весь світовий науковий документальний потік за винятком матеріалів з обмеженим доступом.

Сервіс Google Scholar «Бібліографічні посилання» дає змогу вченим створювати свої профілі, у яких відображені афілійована з ученим наукова установа, його професійні інтереси, упорядковані списки публікацій з бібліометричними показниками й когнітивно-орієнтовані зв'язки в системі наукових комунікацій [8].

Акумуляція даних про профілі вітчизняних науковців здійснюється у створеній Національною бібліотекою України ім. В. І. Вернадського інформаційно-аналітичній системі «Бібліометрика української науки» [9]. Система надає суспільству цілісне уявлення про стан дослідної сфери, дає змогу висвітлювати галузеву, відомчу,

регіональну структуру українського дослідного середовища і служить джерельною базою експертного оцінювання науки. Згідно з даними цієї системи НАУ займає 4-те місце в Україні за кількістю наукометричних профілів у Google Scholar та 9-те місце в Україні за кількістю наукометричних профілів у Scopus [10].

Забезпечення якості змісту наукових робіт НАУ

Головне, що необхідне для ефективної наукової комунікації кожному науковцю та підвищення таким чином авторитету науки НАУ - є забезпечення якості змісту наукових робіт, зростання авторитету та фінансової незалежності наукових журналів. Для цього кожному автору НАУ необхідно [2]:

1. Писати багато якісних наукових праць. Чим більше пишемо, тим вище ймовірність того, що на роботу пошлються.

2. Публікувати оригінальні статті високого наукового й практичного рівня, на які охоче б посилалися інші автори.

3. Публікуватися в співавторстві з колегами, що мають високі наукометричні показники або їх наукові статті проіндексовані міжнародними наукометричними базами Scopus, Web of Science, Index Copernicus та ін.

4. Посилатися на свої роботи (не більше 30%) й роботи колег по обраній тематиці. При цьому необхідно правильно оформляти бібліографічні списки до своїх наукових статей.

5. При написанні наукової статті необхідно включати посилання на закордонних та вітчизняних науковців, які опублікували свої наукові праці у журналах, що були проіндексовані міжнародними наукометричними базами. Для пошуку таких публікацій можна використовувати міжнародні наукометричні повнотекстові бази (EBSCO, DOAJ) та реферативні бази (Scopus, Web of Science).

6. Реєструватися й створювати свій авторський профіль в міжнародних наукометричних базах Scopus, ResearcherID в Web of Science, Index Copernicus, пошуковій системі Google Академія та у

соціальних наукових мережах Mendelley, Research Date. Це значно полегшить доступ до статей окремого вченого, включених у відповідні бази цитування, дозволить власноруч корегувати інформацію про ваші наукові публікації, залучатися до роботи як рецензент, редактор, перекладач, що позитивно позначиться на динаміці змін індексу цитування.

7. При розміщенні у репозитарії університету обов'язково наводити приклад цитування роботи (citation) та індекс DOI, якщо він існує. При наявності прикладу цитування роботи значно підвищується ймовірність коректного посилання на роботу інших авторів. У результаті значно зростає цитованість автора у наукометричних системах та його h-індекс [11].

Висновки

Вільний доступ до наукової інформації НАУ надається через розвиток інституційних репозитаріїв та відкритих електронних журналів та конференцій. Наявність вільного доступу надає можливість вільно підтримувати стосунки зі своїми колегами в будь-якій частині світу. Наукова комунікація є однією з основних складових подальшого розвитку науки, освіти та суспільства, інтеграції НАУ до світової академічної спільноти, тому давати інформацію про власні наукові розробки за допомогою безлічі інструментів існуючих у наш час наукометричних систем вкрай необхідно.

Література

1. Ярошенко Т.О. Зелений шлях відкритого доступу. Репозитарії та їх роль у науковій комунікації: перші двадцять років // Бібліотечний вісник. – 2011. – № 5. – С. 3-10.

2. Симоненко Т. Бібліометричні профілі в наукометрії // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського : зб. наук. пр. / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Асоц. б-к України. – Київ, 2017. – Вип. 48. – С.233–240.

3. Харченко В.П., Іванкевич О.В., Вахнован В.Ю. Аналіз заходів для

визначення місця університету в міжнародних рейтингових системах // Вісник НАУ. – К.: Видавництво Національного авіаційного університету “НАУ-друк”, 2011. – №2(47). – С. 77-82.

4. Іванкевич О.В., Вахнован В.Ю. Створення електронного репозитарію Національного авіаційного університету // Проблеми інформатизації та управління. – Вип. 2(38). – К.: НАУ, 2012. – С. 30-36.

5. Open Journal Systems | Public Knowledge Project [Електронний ресурс]. – Назва з титул. екрану. : <https://pkp.sfu.ca/?q=ojs>.

6. Іванкевич О.В., Вахнован В.Ю. Створення сховища наукових журналів на основі програмного забезпечення Open Journal Systems // Вісник Національного авіаційного університету. – К.: Видавництво Національного авіаційного університету “НАУ-друк”, 2012. – №4(53). – С. 62-65.

7. Open Conference Systems | Public Knowledge Project [Електронний ресурс]. – Назва з титул. екрану. : <https://pkp.sfu.ca/?q=ocs>.

8. Google Scholar. Retrieved from <http://scholar.google.com.ua> [in Ukrainian].

9. Бібліометрика української науки [Електронний ресурс]. – Назва з титул. екрану.: <http://nbuviap.gov.ua/bpnu>.

10. Rankings of Scientists. webometrics.info. Retrieved from <http://webometrics.info/en/node/116> [in English].

11. Іванкевич О.В., Вахнован В.Ю. Розвиток електронної бібліотеки Національного авіаційного університету // Вісник Національного авіаційного університету. – К.: Видавництво Національного авіаційного університету “НАУ-друк”, 2011. – №4(49). – С. 74-79.

Іванкевич О.В., Сураєв В.Ф.

ВИКОРИСТАННЯ РОЗПОДІЛЕНИХ БАЗ ДАНИХ СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ НАУКОМЕТРИЧНИХ СИСТЕМ З ВІЛЬНИМ ДОСТУПОМ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ТА ЗБІЛЬШЕННЯ НАУКОМЕТРИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ НАУКОВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОГО АВІАЦІЙНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Стаття присвячена актуальній проблемі вільного доступу до наукової інформації Національного авіаційного університету (НАУ). Такий доступ, у тому числі через розвиток інституційного репозитарію та відкритих електронних журналів та конференцій НАУ, можливість вільно підтримувати стосунки зі своїми колегами в будь-якій частині світу — одна зі складових подальшого розвитку науки, освіти та суспільства, інтеграції НАУ до світової академічної спільноти. Наявність засобів публікації наукових робіт за світовими стандартами та самореклама науковців за допомогою сучасних наукометричних профілів значно підвищить наукометричні показники як самих науковців університету, так і НАУ у цілому. Пропонується досвід роботи Науково-технічної бібліотеки Національного авіаційного університету щодо пропаганди наукометрії, навчання працювати з сучасними наукометричними системами.

Ключові слова: наукова комунікація; наукометрія; наукометричний профіль; профіль науковця; наукометричний рейтинг; бібліотека; інформаційні системи; наукова бібліотека.

Ivankevich O.V., Suraev V.F.

USE OF DISTRIBUTED DATABASES OF MODERN INTERNATIONAL SCIENTOMETRIC SYSTEMS WITH FREE ACCESS TO DETERMINE AND INCREASE SCIENTOMETRIC INDICATORS OF SCIENTISTS OF THE NATIONAL AVIATION UNIVERSITY

The article is devoted to the actual problem of free access to scientific information of the National Aviation University (NAU). Such access, including through the development of the institutional repository and open electronic journals and conferences of the NAU, the ability to freely maintain relations with colleagues in any part of the world, is one of the components of the further development of science, education and society, and the integration of the NAU into the world academic community. The availability of means of publishing scientific works according to world standards and self-promotion of scientists with the help of modern scientometric profiles will significantly increase the scientometric indicators of both the university scientists themselves and the NAU as a whole. The experience of the Scientific and Technical Library of the National Aviation University in promoting scientometrics, learning to work with modern scientometric systems is offered.

Keywords: scientific communication; scientometrics; scientometric profile; profile of a scientist; scientometric rating; library; information systems; scientific library.